

til alle tider har kaldt det værste frem i folk. Signe Isagers oversættelse er forsynet med en fyldig indledning, især om attisk arveret. Til hver tale hører en kort introduktion og en stamtavle til belysning af de ofte yderst komplicerede familieforhold. Dette letter i høj grad læsningen af den letflydende oversættelse, der søger at ramme talens individuelle sprogtone så tæt som muligt. Hertil er knyttet kortfattede noter, en litteraturliste samt et stikordsregister. Bogen er altså lige til at bruge for den historiker, der interesserer sig for familiestrukturen i det klassiske Athen, hvad enten det er fra et juridisk, et socialhistorisk eller et mentalitetshistorisk synspunkt. Bogen kan derfor anbefales på det varmeste.

Jens Erik Skydsgaard

MOGENS HERMAN HANSEN: Die athenische Volksversammlung im Zeitalter des Demosthenes. Xenia, Konstanzer Althistorische Vorträge und Forschungen, Heft 13. Universitätsverlag Konstanz, 1984. 210 s. 48 DM.

I 1977 udgav lektor Mogens Herman Hansen hæfte 2 af sit standardværk om det athenske demokrati i 4. årh.f.Kr. med titlen »Folkeforsamlingen«. Denne behandling er nu gjort tilgængelig for et større publikum i den tyske skriftrække Xenia, der udsender arbejder af udenlandske gæstelærere og i øvrigt ifølge forordet først og fremmest bæres af økonomisk bistand fra oldtidshistoriemæcenen Heinz Breuninger. Den oprindelige behandling af folkeforsamlingen er revideret og ajourført og stærkt udvidet, idet der er tilføjet en del stof fra det danske værks hæfte 6, »Politikerne og guldalderdemokratiet«, der udkom i 1982. Hovedtankerne er imidlertid uændrede: skildringen holder sig til det 4. århundrede, for kun her tillader kildematerialet en dyberegående behandling; og det 4. århundredes demokrati opfattes som mindre radikalt end Perikles-tidens, hvilket bl.a. medfører, at vor viden om Demosthenes-tidens demokrati ikke uden videre kan projiceres tilbage. Men for det 4. århundrede er værket en guldgrube af oplysninger om forfatning og samfund, isprængt ikke så lidt ræsonneren og forskningsdiskussion, dels i teksten, dels i det omfattende noteapparat. Bogen slutter med et sagregister samt et minileksikon over et par hundrede fagudtryk.

Aksel Damsgaard-Madsen

JOHN KOUSGÅRD SØRENSEN: Patronymer i Danmark 1. Runetid og middelalder. Kbh., Institut for Navneforskning, 1984. 220 s. Ill.

Dette første af to planlagte bind om patronymer, d.v.s. fadernavne, det tillæg til en persons fornavn, der oplyser om faderens navn, behandler stoffet fra tiden indtil reformationen, først og fremmest navne på -søn (sen).

Efter en indledning om afgrænsning af stoffet og terminologien samt et kapitel »europæisk udblik« lægges der ud med behandling af guldhornets *holtijaR*, som bestemmes som et tilnavn, »skovbo«, efter gennemgang af argumenterne for de tidligere opfattelser af ordet som et patronym eller et indbyggernavn. Derefter